

Cedric en Hilde

‘De klimaatspeelplaats heeft onze school getransformeerd’

Tot een vijftal jaar geleden moesten de leerlingen van basisschool Sint-Paulus in Kortrijk het stellen met een typische Vlaamse speelplaats: één en al betontegel. Collega's Cedric en Hilde vertellen hoe ze na een lang traject van de speelplaats een echt speel- en leerparadijs maakten.

“Eigenlijk werd er vroeger niet veel gespeeld op onze speelplaats, behalve voetbal. De kinderen verveelden zich, waardoor we veel last hadden van pesten en plagen,” vertelt leraar Cedric. Hij begon daarom samen met enkele collega's na te denken over hoe ze de speelplaats anders konden inrichten. “We zijn daarbij altijd vertrokken vanuit de vraag: ‘Wat hebben kinderen nodig?’ Want het is absurd dat we kinderen in de klas allerlei prikkels voorschotelen om te leren, en ze buiten enkel beschikken over een betonnen vlakke.”

Ambitieuze plan

Zo ontstond een ambitieus plan. “We wilden niet gewoon een paar bomen planten, maar iets compleet anders doen. Zo kwamen we tot het idee om een echte ‘klimaatspeelplaats’ te maken. De betonnen tegels werden vervangen door een ondergrond van zand en kalksteen, klim- en speelbomen, allerlei planten en bloemen, regenputten om water op te vangen en te hergebruiken, dieren, een eigen moestuin, en zelfs bijenkasten.” Het project betekende een ommezwaai voor de school, en daarom was het cruciaal dat iedereen betrokken werd: de ouders, de leraren, de leerlingen ... “Na schooltijd hebben we een aantal momenten georgani-

TEKST
Emma De Smet

FOTO
Foto Filip

seerd waarop we aan de ouders de vooruitgang van het project voorstelden. Daarna organiseerden we altijd nog een drink, waar ouders dan hun mening konden geven. Het heeft geloond om de ouders van bij het begin mee te trekken, want ook nu nog voelen ze zich betrokken. Zo zijn er twee ouders die hier bijenkasten hebben staan en de kinderen af en toe komen lesgeven over bijen.”

Pantoffels in de klas

Ook het personeelsteam van Sint-Paulus werd altijd nauw betrokken bij de klimaatspeelplaats, vertelt collega Hilde. “Het project werd meermaals besproken op personeelsvergaderingen en pedagogische studiedagen. Ik vind het vooral belangrijk dat er ook over het financiële luik altijd volledige transparantie is geweest.” De bezorgdheden die het team uitte, werden meegenomen. “De leraren waren bijvoorbeeld bang dat er zand en kalksteen meegebracht zou worden naar binnen en dat de klassen te vuil zouden zijn. Daar vonden we samen een creatieve oplossing voor: bij de ingangen van de schoolgebouwen plaatsten we borstels om schoenen af te vegen, en de leerlingen mogen pantoffels dragen in de klas.”

Nu Sint-Paulus al een jaar geniet van hun klimaatspeelplaats, maken Hilde en Cedric de balans op. “Onze school is getransformeerd. De grootste verandering vinden we het toezicht. De kinderen gaan nu op een andere manier met elkaar om tijdens de speeltijd. Ze spelen echt, en daardoor zijn er zijn bijna geen conflicten meer. Toezicht was vroeger twintig minuten hard werken, nu is het een zalige pauze!”

‘Toezicht was vroeger twintig minuten hard werken, nu is het een zalige pauze.’

‘Het is absurd dat we kinderen in de klas allerlei prikkels voorschotelen om te leren, en ze buiten enkel beschikken over een betonnen vlakke.’

